

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

ارباب مهاجرین افغان توسط پولیس پاکستان غیرقانونی وضد انسانی است!

۸ فبروری ۲۰۱۵

آژانس خبری رویترز بروز شنبه هفتم فبروری ۲۰۱۵ به حواله آقای (Danzinger) دازنر نماینده موسسه بین المللی مهاجرت (IOM) اطلاع داد که تنها در ماه جنوری ۲۰۱۵ بیست و دو هزار خانواده افغان از ترس زندانی شدن و تعقیب توسط پولیس ایالت خیبرپختونخواه خانه ها و کاشانه خود را در پاکستان ترک نموده و رهسپار افغانستان شده اند. طبق اظهارات آقای دازنر رقم ۲۲ هزار خانواده دوبرابر تعداد مجموعی خانواده های عودت کننده به افغانستان در سال ۲۰۱۴ میباشد. انگیزه فرار عاجل افغانها از ایالت خیبر پختونخواه همانا کمپاین تبلیغاتی ضد پناهجویان افغان، تلاشی خانه های آنها و زندانی شدن عده از پناهجویان راجستر نشده افغان است. تشدید ارباب افغانها متعاقب حمله تروریستی تحریک طالبان پاکستان بالای مکتب مربوط به اردوی پاکستان در پشاور، از جانب حکومت ایالتی خیبر پختونخواه با جدیت دنبال میشود.

پس منظر موضوع ازین قرار است که در سال ۲۰۰۵ بعد از عودت رضا کارانه سه و نیم میلیون افغان از پاکستان، دولت پاکستان آغاز نموده راجستر نمودن افغانهایی که پاکستان را ترک نکردند. افغانهای پناهجو که اقامت شان در پاکستان قبل از سال ۲۰۰۲ برای کمیساری عالی ودولت پاکستان مستند بود، در تفاهم با دولت پاکستان توسط کمیساری عالی ملل متحد ثبت نام شدند. حین ثبت همه مشخصات تمام افراد بالاتر از ۵ ساله همراه با عکس مردمک چشم و نشان انگشت شان گرفته شد. به این عده که تعداد شان به ۱،۷ میلیون نفر رسید، از طرف حکومت پاکستان در سال ۲۰۰۹، به وساطت موسسه ملل متحد، اقامت موقتی سه ساله داده شد. این اقامت بعد از چند بار تمدیدش ماهه، اکنون تا ختم سال ۲۰۱۵ تمدید شده است. این عده شامل باشندگان یازده کمپ تحت سرپرستی کمیساری عالی و عده ای از پناهجویان پراکنده در شهرها میباشد. مهاجرین راجستر نشده مشتمل بر فامیلهها و افرادی است که بعد از هجرت به پاکستان به کمیساری عالی ملل متحد برای پناهندگان مراجعه نکرده اند بلکه با کاردر بازار یا بکمک مالی اقارب مستقر در غرب بدون کمک کمیساری عالی برای خویش یک زندگی جدید در آنسوی خط دیورند ساخته اند. همچنان کسانیکه بعد از ۲۰۰۲ به پاکستان هجرت نمودند و یا بعد از یکبار عودت به افغانستان نظر به مشکلات امنیتی، امرار معاش و سرپناه دوباره عازم پاکستان گردیدند، شامل همین گروپ میباشد.

از سال ۲۰۰۶ بدینسو سرنای اخراج اجباری مهاجرین راجستر نشده و گاهی هم اخراج همه افغانها بارها برای تحت فشار قرار دادن افغانستان و گاهی هم برای استحصال پول و امکانات بیشتر از کمیساری عالی ملل متحد و ایالات متحده توسط حکومت فدرال و ایالتی پاکستان (اعم از بلوچستان و خیبر پختونخواه) نواخته شد. حکومت قبلی خیبر پختونخواه با وصف آنکه تحت رهبری نشنل عوامی پارتی یعنی حزبیکه سالهای طولانی تحت نام پختونوالی، به پاس احترام به خان عبدالغفار خان موسس آن، و دلایل تاریخی دیگر مورد حمایت حکومت مختلف افغانستان قرار داشت، میکوشید از طریق قطع برق و سایر اقدامات ازین قبیل، شرایط زندگی را برای پناهجویان افغان در پاکستان دشوار ساخته آنها را مجبور به ترک پاکستان کند. افغانها این حق ناشناسی را هرگز فراموش نخواهند کرد. باین وصف، فقدان تسهیلات لازمه در افغانستان باعث گردید که بسیاری از پناهجویان همان شرایط دشوار را تحمل نمایند و به وطن خویش عودت نکنند. سابقه ارباب افغانها توسط پولیس پاکستان اساساً همزمان با ورود افغانها به پاکستان آغاز یافت اما در مراحل که پالیسی حکومت پاکستان ایجاد میکند، ارباب افغانها شدت می یابد. بطور مثال در سال ۲۰۰۲ با ایجاد اداره مؤقت در افغانستان، پاکستان پالیسی ارباب را در پیش گرفت تا افغانها را وادار به بازگشت نموده و اداره مؤقت راحت فشار قرار دهد. بطور مثال بعد از حمله انتحاری آن سال که طی آن ۱۴ نفر بشمول ۱۱ فرانسوی کشته شدند، پولیس پاکستان آزار و اذیت افغانها را تشدید کرد. بعد از کشته شدن دو پولیس در راولپندی، حمله بر خانه های افغانها آغاز یافت و ۴۰۰ افغان روانه زندان شدند (Irinnews.org مؤرخ ۱۴ می ۲۰۰۲).

به تعقیب حمله ضد انسانی و وحشیانه تحریک طالبان پاکستان بر یک مکتب تحت اداره اردوی پاکستان در پشاور و کشتار ۱۴۵ نفر از جمله ۱۳۲ متعلم آن مکتب، ارتش پاکستان بعوض تجدید نظر بر سنت قدیمی خویش یعنی استفاده از تروریسم بحیث وسیله تحمیل خواستهای سیاست خارجی، خواست با تنظیم سفر های مکرر به افغانستان،

توجه ملت پاکستان و جهان را از علل اصلی گسترده شدن بساط تروریسم در پاکستان انحراف داده متوجه افغانستان سازد. مظنون شناختن پناهجویان و مهاجران افغان درین قضیه یک جهت دیگر این کمپاین ضد افغانی است. خوشبختانه کمیساری عالی ملل متحد زود دست به کار گردیده و از مقامات عدلی پاکستان خواست تا بعد از تحقیق دقیق در قضیه، دخالت یا عدم دخالت پناهجویان افغان را درین جنایت تثبیت و نتیجه تحقیق را رسماً اعلان کنند. خانم مایا امراتنگا نماینده UNHCR در پاکستان در یک گردهمایی که درین رابطه در شهر کراچی برگزار شده بود، به صراحت اعلان داشت که هر نوع دخالت پناهجویان افغان درین قضیه از طرف مقامات دولتی پاکستان منتفی دانسته شده است. موصوف همین مطلب را با رسانه های مختلف شریک ساخته ولی در عین زمان اعلان نموده که UNHCR صرفاً مسولیت رسیدگی به امور پناهجویان راجستر شده افغان را بعهدہ دارد. بدین ترتیب راجستر نشده ها هیچ حامی در پاکستان ندارند و یگانه مرجع امید شان در افغانستان (بعد از فرار از عاب پولیس پاکستان) همانا سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) میباشد. چه وزارت نامنهاد مهاجرین و عودت کنندگان هیچگاه به پناهجویان و عودت کنندگان مصدر کمکی نشده و حالا هم در صحنه غیر حاضر است. طبق گزارش آژانس خبررسانی رویترز سازمان بین المللی مهاجرت نیز امکانات محدود داشته و کمک محدود خویش را صرف به ده فیصد ضربه پذیر ترین بخش اخراجیها اختصاص داده است.

نکته قابل مکت دیگر موقف وزارت خارجه پاکستان درین رابطه است. رسانه انترنتی پاکستانی بنام dawn.com بتاريخ ۷ فیروری ۲۰۱۵ از قول خانم تنسیم اسلم سخنگوی وزارت خارجه پاکستان اطلاع میدهد که حکومت پاکستان اتهام تعقیب، فشار و آزار مهاجرین افغان توسط پولیس پاکستان را رد نموده و از وارد کننده این اتهام یعنی سازمان بین المللی مهاجرت خواسته تا متوجه مسولیت خود شود و زمینه بازگشت مهاجرین افغان به کشور شان را فراهم سازد. در جواب به سوال احتمال دخیل بودن مهاجرین راجستر نشده در اعمال تروریستی، سخنگوی وزارت خارجه چنین گفته است: "موقف غیرقانونی این پناهجویان ایشان را در حالتی قرار میدهد که میتوانند از طرف تروریستان مورد سوء استفاده قرار گیرند و در بین آنها سرپناه یابند." بعبارۀ دیگر وزارت خارجه پاکستان نیز افغانهای راجستر نشده را مظنون به همکاری با تروریستهای پاکستانی میداند. حالانکه افغانها تروریست نبوده بلکه قربانیان تروریسمی اند که از قلمرو پاکستان به خاک ما صادر میگردد. اگر پاکستان مانع از آن نمیشد که ملت افغان دوباره به پا های خود به ایستد، هیچ افغانی بیشتر ازین ننگ مهاجرت در پاکستان را نمی پذیرفت. تنسیم اسلم به dawn.com گفته است: "ما با این اظهارات رئیس جمهور غنی تشویق شدیم که گفته است به بازگشت پناهجویان افغان اهمیت فوق العاده قابل است. بناً ما ازین حرکت میکینم که زمینه برای بازگشت پناهجویان آماده ساخته شده است." البته پاکستان میداند که حکومتات بیکاره و فاسد کرزی هیچکاری در زمینه انجام نداده و محمد اشرف غنی نیز تا حالا مصروف چنه زدن با شریکی که در ارگ دارد گردیده، و فرصت برداشتن گامهای عملی را نیافته است. پاکستان اینرا هم میداند که حرف محمد اشرف غنی صرف بیان یک تمایل است. قرار معلوم این جمله پر از استغنا و اشرف غنی پاکستانیها را عصبانی ساخته. و به همین علت برای نیشخند زدن به رئیس دولت افغانستان بالای حرفش استناد احمقانه میکنند. مناسب تر خواهد بود اگر آقای غنی منبعد به تدارک مقدمات و امکانات عملی لازمه برای بازگشت پناهجویان و پناهندگان که واقعاً هم سرمایه بزرگ کشور اند، بذل توجه کند.

اکنون که اخراجیها داخل تورخم میشوند، نماینده دولت افغانستان جز دادن یک فورمه اجازه نامه سفر در داخل افغانستان قادر به هیچنوع کمک دیگریه این هموطنانیکه بزور وبا بی عزتی از پاکستان اخراج شده اند، نمیباشد. با تأسف دولتمداران ما متوجه وضع فلاکتبار ملت خویش نیستند و بعوض آن در تلاش جابجا سازی حلقات مافیائی زیربط خود در حساس ترین مقام ها بغرض دزدی بیشتر از جیب همین ملت غیور و سربلند ولی در عین حال نادار و محتاج اند. ریسمانکشی دوجناح ارگ بالای قدرتی که کمتر وجود خارجی دارد، ارگ را بیک صحنه تمثیل مضحک بازیگران وابسته به دول خارجی تبدیل نموده که با اداهای قوم پرستانه، قوم خویش را بخواب غفلت شریک بودن در قدرت فرو برده و خود به پرنمودن جیبهای خویش میپردازند. تا سرنوشت وطن ما بدست این نوع اشخاص باشد، سیلی هر بیگانه را خواهیم خورد.

"کمیته حقوق بشر فارو"